

Sygn. akt II AKa 244/19

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2020 r.

4. Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Janusz Jaromin (spr.)

Sędziowie: SA Stanisław Stankiewicz

SO del. do SA Dorota Mazurek

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Pajewska

5. przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin – Śródmieście w Szczecinie Barbary Januszewskiej – Daszuty

6. po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2020 r. sprawy

7. G. K.

8. oskarżonego z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 18 § 1k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i inne

9. na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

10. od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

11. z dnia 13 czerwca 2019 r. sygn. akt III K 137/16

I. utrzymuje w mocy wyrok w zaskarżonej części;

II. wydatkami za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

SSO (del.) Dorota Mazurek SSA Janusz Jaromin SSA Stanisław Stankiewicz

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 244/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Sąd Okręgowy Szczecin III Wydział Karny, wyrok z dnia 13 czerwca 2019 r., sygn. akt III K 137/16

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**1.Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	G. K.	Sąd Apelacyjny nie przeprowadzał dowodów, ani nie dokonywał odmiennej oceny dowodów przeprowadzonych w I instancji.		
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

--	--	--

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Związłe o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>

<p>1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
	<p>Obrażę przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 k.p.k., polegająca na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów, poprzez błędne ustalenie, że w powyższej sprawie przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw do przyjęcia, aby G. K. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu w pkt II i III aktu oskarżenia czynu, co doprowadziło do uniewinnienia oskarżonego, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	winna prowadzić do odmiennych ustaleń.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd Okręgowy w Szczecinie dokonał w sprawie prawidłowych ustaleń faktycznych, zgromadził kompletny materiał dowodowy zgodnie z wymogami art. 2 § 2 k.p.k. i dokonał zgodnie z art. 410 k.p.k. ujawnienia i analizy całokształtu tak zgromadzonego materiału dowodowego. Ocenił go zaś w sposób chroniony zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.), co pozwoliło z kolei na dokonanie prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie II i III czynu opisanego w części wstępnej wyroku, w tym również w zakresie zamiaru towarzyszącego oskarżonemu w chwili czynu. Sąd Okręgowy nie naruszając żadnych przepisów, ani wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego wydał zatem trafny wyrok. Podkreślenia przy tym wymaga wysoki poziom uzasadnienia zaskarżonego wyroku, które jest logiczne, szczegółowe i zgodne z wymogami prawa. W tym zaś uzasadnieniu Sąd meriti prawidłowo ocenił zebrane dowody, a w szczególności</p>		

prawną stronę zachowania oskarżonego, co pozwala na odwołanie się do jego treści w szerokim zakresie, bez potrzeby ponownego przytaczania szczegółowej argumentacji. Podkreślić natomiast trzeba, że w przeciwieństwie do tegoż uzasadnienia, argumentacja zawarta w apelacji prokuratora, jawiła się jako zupełnie nieprzekonująca.

W rozważanej zatem tutaj apelacji skarżący próbował wykazać, że oskarżony miał zamiar popełnienia przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt II i III aktu oskarżenia. Na poparcie jednak swoich tez odwołał się do zupełnie arbitralnych twierdzeń, wskazując że skoro oskarżony dostarczył J. K. dokumenty niezbędne do uzyskania kredytu zarówno przez A. S. oraz A. B., to są podstawy do przypisania oskarżonemu przestępstwa, w takiej formie, jak zostało to wskazane w akcie oskarżenia. Nadto, nie można tracić z pola widzenia, iż prokurator próbował podważyć oczywiste fakty, wskazujące że nie można G. K. przypisać, iż w przypadku wyżej wymienionych czynów posługiwał się

sfalszowanymi przez siebie dokumentami.

W niniejszej sprawie pozostaje oczywistym, że G. K. współpracował z J. K. w procedurach uzyskania kredytów przez potencjalnych klientów. O powyższym zeznała świadek J. K., która potwierdziła, że oskarżony dostarczał jej dokumenty niezbędne do procedury kredytowej, zaś Sąd rozstrzygający słusznie przyznał im walor wiarygodności. Niemniej, nie mogą się ostać twierdzenia apelującego, jakoby przedmiotowe dokumenty przedstawione J. K. przez oskarżonego były sfalszowane przez niego, zaś on sam miał tego świadomość. Oczywiście, Sąd ad quem dostrzega, iż świadek J. K. zeznała, iż „[...] ja wiedziałam, że dokumenty przedkładane do wcześniejszych wniosków kredytowych klientów G. K. były fałszywe” – k.17-19), niemniej – a czego nie chce dostrzec apelujący, świadek również zeznała, iż „Nie dotyczyło to wszystkich klientów G. K.”. Sąd odwoławczy nie neguje, iż dokumenty dotyczące zatrudnienia A. S. i A. B. były podrobione, jednakże brak jest dowodu, aby uznać, iż zostały sfalszowane przez oskarżonego. Kluczową w sprawie również jest korespondencja meilowa między oskarżonym, a

J. K.. Jak wynika z akt sprawy w dniu 17 października 2013 r. oskarżony przesłał świadkowi zaświadczenie o zatrudnieniu A. B. wystawione z datą 12 października 2013r., zaś 2 grudnia 2013 r. zostało wystawione zaświadczenie o zatrudnieniu A. S.. Na tym, skończyła się korespondencja i działanie oskarżonego ze świadkiem. To, że oskarżony przekazał świadkowi powyższe dokumenty nie może świadczyć, iż dokumenty te zostały sfalszowane przez wymienionego.

Należy mieć również w polu widzenia opinię pismoznawczą, której wnioski są jednoznaczne, iż zarówno zapisy odręczne stanowiące wypełnienie zaświadczeń o zatrudnieniu A. S. oraz A. B. nie zostały nakreślone przez G. K. (k.440-472). Słusznie zatem, Sąd Okręgowy na stronie 16 uzasadnienia skonstatował, iż „Zaświadczenia te były podrobione, lecz wobec braku informacji na temat okoliczności w jakich uzyskał on te dokumenty oraz okoliczności w jakich zwrócono się do niego o skontaktowanie z pośrednikiem kredytowym, w ocenie sądu, nie sposób uznać winy oskarżonego w zakresie tych zarzutów” (k.839verte).

Tym samym, należy uznać, iż trafnie Sąd I instancji uznał, iż rola oskarżonego sprowadzała się w tym przypadku jedynie do skontaktowania J. K. z potencjalnymi klientami mających potrzebę zaciągnięcia kredytu. Argumentacja Sądu meriti w zakresie oceny prawnej uwzględnia zatem całokształt zgromadzonego materiału dowodowego, jest jasna, rzeczowa i przekonująca i nie pozwala na uznanie, że Sąd ten dokonując takiej, a nie innej oceny przekroczył zasadę wyrażoną w art. 7 k.p.k. Ocenę tą należy zatem w pełni zaakceptować zwłaszcza, że Sąd I instancji uzasadnił swoje stanowisko ze skrupulatnością, drobiazgowo i rzetelnie, rozważając wszystkie okoliczności. Sąd Apelacyjny nie znalazł żadnych podstaw do zakwestionowania tej oceny, zwłaszcza że autor apelacji nie przedstawił żadnej racjonalnej i logicznej argumentacji dla podważenia oceny dokonanej przez Sąd Okręgowy. Ustalenia dotyczące udziału oskarżonego w uzyskaniu kredytów nie budzą zatem wątpliwości, zatem nie zmaterializowały się przesłanki art. 297 § 1 k.k.

Tym samym, wbrew odmiennej oceny apelującego nie było

przesłanek do uznania, że działania oskarżonego wypełniały znamiona przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 k.k. wobec braku celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem czy wprowadzenia w błąd. Argumentacja zawarta w rozważanej tutaj apelacji zupełnie jednak opacznie pojmuje znamiona przestępstwa oszustwa. Apelujący zupełnie bowiem nie dostrzega, że przestępstwo to zostaje popełnione z chwilą niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego, dlatego tą niekorzystność należy oceniać z punktu widzenia okoliczności zaistniałych w czasie rozporządzania mieniem. W realiach dowodowych sprawy również zamiar oszustwa po stronie oskarżonego jawi się jako nie oczywisty. Wynika to bowiem wprost ze zgromadzonych w sprawie dowodów, w tym zwłaszcza prawidłowo ocenionych przez Sąd Okręgowy zeznań J. K.. W zakresie udziału oskarżonego G. K. w fałszowaniu dokumentów oraz posługiwaniu się fałszywymi dokumentami celem uzyskania kredytu Sąd Okręgowy dokonał bardzo szczegółowej oceny dowodów, ocena ta zaś całkowicie uprawniała do

<p>stwierdzenia, że oskarżony nie brał udziału w uzyskiwaniu kredytów z banku na rzecz A. S. i A. B..</p> <p>Rekapitulując, ustawowe znamiona przestępstwa oszustwa, w tym znamię stanowiące skutek w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wypełnione zostają wtedy, gdy sprawca, działając w sposób opisany w art. 286 § 1 k.k., doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem, które jest niekorzystne z punktu widzenia interesów tej osoby. Sąd Okręgowy zatem zasadnie uznał, w świetle poczynionych ustaleń faktycznych, że oskarżony G. K. swoim działaniem nie wyczerpał znamion przestępstwa określonego w art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p> <p>Zarzuty apelacji, okazały się zatem chybione.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wobec uznania zarzutu apelacji za niezasadny, za taki też należało uznać wniosek apelującego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			

1.OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie zaistniały okoliczności podlegające uwzględnieniu z urzędu.	
1.ROZSTRZYGNIECIE ODWOŁAWCZEGO	SĄDU
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zgodnie z granicami zaskarżenia utrzymano w mocy uniewinnienie G. K. od popełnienia przestępstw opisanych w pkt II i III a nadto orzeczenie o kosztach w tej części.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Zarzuty Prokuratora okazały się chybione i stanowiły li tylko polemikę z zaskarżonym orzeczeniem.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1.Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

	Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, Sąd Apelacyjny zastosował przepisy art. 632 pkt 2 k.p.k.
--	---

1.PODPIS
SO del. do SA Dorota Mazurek SSA Janusz Jaromin SSA Stanisław Stankiewicz

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokuratura Rejonowa Szczecin-Śródmieście		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Utrzymano w mocy zaskarżone orzeczenie.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana